

Петрина Ю.О.

викладач,

Технологічно-промисловий коледж

Вінницького національного аграрного університету

ФОРМУВАННЯ ТА РОЗВИТОК КОМПЕТЕНТНОСТІ У ВИКОРИСТАННІ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЗА ДОПОМОГОЮ ТЕХНОЛОГІЇ «ВЕБ-КВЕСТ»

Реформування освіти в Україні ставить перед викладачами нові завдання. Освітні заклади повинні готувати до життя, до вирішення конкретних проблем та задач. В майбутньому роботодавців перш за все будуть цікавити навички та вміння вирішувати складні проблеми, уміння критично мислити, аналізувати і при цьому володіти емоційним інтелектом. [1] А завдання освітян підготувати конкурентоспроможного працівника. Основною вимогою до викладач є використання компетентісних методик.

Компетентність – це не специфічні предметні вміння та навички, навіть не абстрактні розумові дії або логічні операції, а конкретні, життєві, необхідні людині будь-якої професії та віку. Рівень освіченості, особливо за сучасних умов, не визначається обсягом знань, їх енциклопедичністю. Із позицій компетентісного підходу рівень освіченості визначається здатністю розв'язувати проблеми різної складності на основі наявних знань. Компетентісний підхід не заперечує значення знань, але він акцентує увагу на здатності використовувати здобуті знання [2].

На мою думку в сучасному світі однією з важливих навичок є вміння ефективно користуватись ресурсом інтернет. На заняттях англійської мови досить часто використовую проектну діяльність. Більшість студентів під час виконання завдань такого типу використовують інтернет. Та при перевірці зрозуміло, що навички ефективного використання інтернету у учнів/студентів відсутні. З цієї величезної кількості інформації вони не можуть виокремити головне, не можуть проаналізувати прочитане та побачене, не вважають за потрібне перевірити достовірність інформації. Якщо враховувати, що інформаційні технології використовуються не лише на заняттях англійської мови, але й на багатьох інших стає зрозумілим що необхідно формувати та розвивати компетентність у використанні інформаційних технологій.

Саме технологія «веб-квест», яка не є новою і часто використовується, чудово впорається з цим завдання. Веб-квест (webquest) в педагогіці – це проблемне завдання з елементами рольової гри, для виконання якого використовуються інформаційні ресурси

Інтернету. Уперше ця модель проектної діяльності була представлена викладачем університету Сан-Дієго (США) Берни Доджем і Томом Марч в 1995 році. Учителі всього світу використовують цю технологію як один із способів успішного використання Інтернету на уроках [3].

Основними елементами Веб-квесту є:

- вступ, у якому обов'язково вказуються терміни проведення роботи і надається вихідна ситуація або завдання;
- посилання на ресурси мережі, у яких міститься необхідний для веб-квесту матеріал: електронні адреси, тематичні форуми, книги або методичні посібники з бібліотечних фондів;
- поетапний опис процесу виконання завдання з поясненням принципів обробки інформації, додатковими супровідними питаннями, причинно-наслідковими схемами, таблицями, діаграмами, графіками та ін.;
- висновки, які мають містити приклад оформлення результатів виконання завдання або їх презентації, шляхи подальшої самостійної роботи із зазначеної теми і галузі практичного застосування отриманих результатів і навичок [3].

У випадку коли завданням веб-квестів є формування та розвиток компетентності у використанні інформаційних технологій доцільно буде розділити квести на три рівні по складності.

На першому рівні, коли студенти/учні перший раз знайомляться з цією технологією надзвичайно важливим є наявність усіх елементів веб-квестів. На цьому рівні варто звузити кількість ресурсів до одного. Також студентам/учням буде легше знайти необхідну інформацію якщо дати чіткі завдання, наприклад список питань на які вони повинні знайти відповіді. При підготовці викладач повинен обирати офіційні сайти з достовірною інформацією, щоб учні /студенти бачили приклад сайтів якими варто користуватись. Обов'язковим є обговорення результатів, є вірогідність того, що не всі студенти знайдуть правильні відповіді на запитання. Якщо з першого разу не вдалось знайти потрібну інформацію, варто ще раз пройти квест. Викладач на цьому рівні може показати учням де саме можна було знайти правильні відповіді, у разі виникнення проблем.

На другому рівні ускладнити завдання можна давши у переліку посилань декілька різних. Це допоможе примусити студентів проаналізувати інформацію. Потрібно навчити студентів/учнів визначити ключові слова для пошуку. Найкращого ефекту можна досягти якщо інформація буде подана у різному вигляді. Наприклад на одному текстовий документ, на іншому відео і т.д. На цьому рівні можна ускладнити запитання узагальнивши його, але сформулювати так щоб легко було знайти ключові для пошуку слова.

В реальному житті коли нам потрібно знайти якусь інформацію у нас немає переліку ресурсів у нас є лише пошукова система. Усі попередні рівні не готують студентів/учнів до реального життя. Тому на третьому рівні я пропоную порушити структуру веб-квестів та взагалі прибрати будь які посилання. На цьому рівні студенти/учні повинні навчитись самостійно вирішувати проблеми в просторах інтернету. Завдання не повинно містити ключових фраз які допоможуть швидко знайти інформацію. Завдання повинно бути сформульоване таким чином щоб активізувати критичне мислення. Завдання можна сформулювати у вигляді провокативного запитання або недостовірного твердження. Такий вид формулювання зацікавить і мотивує учнів/студентів .

Як і будь якої технології у веб-квест є мінуси – це досить ґрунтовна підготовка викладача, недостатня кількість ТЗ у навчальних закладах, низький рівень комп'ютерної грамотності у студентів/учнів.

Але все ж таки більше плюсів, такий вид пізнавальної діяльності підвищує мотивацію до навчання. Технологію веб-квестів можна використовувати не лише на заняттях англійської мови. Веб-квест – це дидактична структура, в рамках якої викладач удосконалює пошукову діяльність учнів. Викладач перестає бути джерелом знань, але створює необхідні умови для пошуку і обробки інформації [3]. Ця технологія дозволяє працювати у групах, тим самим розвиває конкурентність та навички співпраці. Сприяє прийняттю самостійних рішень. Може бути використана при навчанні учнів/студентів різних вікових категорій. Враховуючи усі переваги варто почати використовувати цю технологію не лише на демонстративних заняттях.

Список використаних джерел:

1. <http://osvita.ua/school/reform>.
2. Компетентнісний підхід у сучасній освіті : Світовий досвід та українські перспективи / за заг. ред. О. В. Овчарук. – К. : К.І.С., 2004.
3. http://osvita.ua/school/lessons_summary/edu_technology/30113.